

**Актуален списък на делата във ВКС, свързани с корупционни престъпления
(мерки 20 и 21 от Плана за действие за изпълнение на препоръките
от Доклада на Европейската комисия от януари 2017 г. в рамките на Механизма за сътрудничество и оценка)**

Дело/докладчик/отделение/страни/предмет	Резултат
15.05.2017 г. – н. д. № 15/2017 г., I н. о., докл. Капка Костова, чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК Във ВКС е образувано к.н.д. № 105/2017 г. по касационна жалба от адв. А. П., защитник на подсъдимия Д. Н., срещу въззивно решение № 36 от 14.10.2016 г. на Военно-апелативния съд, с което е потвърдена присъда № 9 от 19.05.2016 г. по н.о.х.д. № 174/2015г. по описа на Сливенския военен съд. В жалбата са релевирани всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК. Иска се подсъдимият да бъде оправдан поради несъставомерност на деянието. С присъда № 9 от 19.05.2016 г. по н.о.х.д. № 174/2015 г. на Сливенския военен съд подсъдимият Д. Н. е признат за виновен за това, че в периода 09.05.2005 – 04.06.2009 г. в к. к. „Св. св. Константин и Елена“ – гр. Варна, в качеството на длъжностно лице – директор на Териториална дирекция – Варна към ИА „Социални дейности“ на Министерството на отбраната (МО), при условията на продължавано престъпление, присвоил пари, собственост на Изпълнителна агенция „Социални дейности“ на МО – София, в размер на 64 326,94 лв. – в големи размери, връчени в това му качество да ги управлява – престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК. По отношение на подсъдимия Д. Н. е наложено наказание в размер на 3 (три) години и 6 (шест) месеца „лишаване от свобода“ и наказание „лишаване от право да заема държавна или обществена длъжност или да упражнява професия или дейност, свързани с управление, съхранение, контрол или отчитане на финансови средства или стокови материални средства“ за срок от 5 (пет) години. На основание чл. 202, ал. 3 вр. ал. 2, т. 1 от НК е наложена и конфискация на ½ от недвижимото имущество на подсъдимия. С присъдата е уважен предявеният от гражданския ищец Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно почивно дело“ граждански иск за сумата от 64 326,94 лв., представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди. На подсъдимия Д. Н. са присъдени и направените по делото разноски. Първоинстанционната присъда е проверена по реда на въззивното производство по жалба от адв. А.	Отложено за постъпване на информация от МВнР, с оглед данните за настъпила смърт на подсъдимия.

П., защитник на подсъдимия Д. Н. С решение № 36 от 14.10.2016 г. по описа на Военно-апелативния съд първоинстанционната присъда е потвърдена изцяло.	
27.09.2017 г. - н. д. 480/2017 г., П н. о., докл. Милена Панева, чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК Във ВКС е образувано к.н.д. № 480/2017 г. срещу Д. Н. – бивш цивилен служител, бивш директор на ТД „Социални дейности“ – Варна към Министерството на отбраната на Република България. Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия, подадена чрез упълномощен защитник, срещу въззивно решение № 8 от 21.03.2017 г. по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. на Военно-апелативния съд. С присъда № 16 от 26.10.2016 г. по н.о.х.д. № 46/2016 г. на Военен съд – Сливен подсъдимият Д. Н. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, за улесняването на което е извършено и друго престъпление, а именно – документно престъпление) и осъден, поради което са му наложени следните наказания: лишаване от свобода в размер на десет години, което да изтърпи в затвор или затворническо общежитие от закрит тип при първоначален строг режим, конфискация на част от имуществото, собственост на подсъдимия, и лишаване на подсъдимия от различни права (да заема определена държавна или обществена длъжност и да упражнява определена професия или дейност) за срок от десет години. С въззивно решение № 8 от 21.03.2017 по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. Военно-апелативният съд отменя присъдата на първоинстанционния съд в частта, с която на Д. Н. е определен затвор или затворническото общежитие от закрит тип, при който следва да се изтърпи наказанието лишаване от свобода, и потвърждава в останалата част. С касационната жалба на подсъдимия се иска отмяна на постановените съдебни актове и оправдаване на подсъдимия.	Отложено за постъпване на информация от МВНР, с оглед данните за настъпила смърт на подсъдимия.
21.03.2018 г. – н. д. № 51/2018 г., П н. о., докл. Галина Тонева, чл. 282, ал. 2, пр. 1 и пр. 2 вр. ал. 1, пр. 2 от НК Делото е образувано по касационен протест на прокурор от Военно-апелативна прокуратура срещу произнесено от Военно-апелативния съд въззивно решение № П-34 от 01.12.2017 г. по в.н.о.х.д. № П-	С решение № 59/ 19.07.2018 г. ВКС реши: Оставя в сила решение № П-34 от 01.12.2017 г., постановено по в.н.о.х.д.

15/2017 г., с което е потвърдена първоинстанционна присъда № П-6 от 06.03.2017 г. по н.о.х.д. № П-89/2016 г. на Софийския военен съд, по която подсъдимият е бил признат за невиновен и оправдан по обвинението за извършено престъпление по чл. 282, ал. 2, пр.1 и пр.2 вр. ал. 1, пр. 2 от НК (длъжностно лице, което не е изпълнило служебните си задължения и от това могат да настъпят значителни вредни последици и деянието е извършено от лице, което заема отговорно служебно положение). В касационния протест се изтъкват доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон, като се прави искане да се отмени решението на Военно-апелативния съд и делото да се върне за ново разглеждане за отстраняване на допуснатите нарушения.	№ П-15/2017 г. по описа на Военно-апелативния съд на Република България. Решението не подлежи на обжалване.
30.03.2018 г. – н. д. № 118/2018 г., П н. о., докл. Жанина Начева, чл. 302, т. 2 вр. 301, ал. 1, предл. 1-во и 2-ро вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК Във ВКС е образувано наказателно дело № 118/2018 г. срещу Н. И. – бивш зам.-началник на затвора в гр. Враца, за извършено от него корупционно престъпление в качеството му на длъжностно лице – старши инспектор и началник група „Социална дейност и възпитателна работа“ в затворническо общежитие от открит тип към затвора в гр. Враца. По делото е подсъдим като помагач и Г. Р. Делото е образувано по касационни жалби на двамата подсъдими срещу решението от 24.10.2017 г. по в.н.о.х.д. № 534/2017 г. на Апелативен съд – София. С присъда от 30.01.2017 г. по н.о.х.д. № 146/2016 г. на Окръжен съд – Враца подсъдимият Н. И. е бил признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 302, т. 2 вр. 301, ал. 1, предл. 1-во и 2-ро вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК (поискване и приемане на подкуп чрез изнудване посредством злоупотреба със служебно положение в качеството на длъжностно лице – старши инспектор и началник група „Социална дейност и възпитателна работа“ в затворническо общежитие от открит тип към затвора в гр. Враца) и осъден, поради което са му наложени следните наказания: „лишаване от свобода“ в размер на четири години и шест месеца; „глоба“ в размер на 6 000 лева и лишаване от различни права (да заема ръководна длъжност, вкл. и изборна такава, в държавни органи и организации) за срок от шест години. Със същата присъда подсъдимият Г. Р. е признат за виновен като помагач на Н. И. в извършване на престъплението, за което е осъден на три години „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 3 000 лева. С решение № 441 от 24.10.2017 г. по в.н.о.х.д. № 534/2017 г. на Апелативен съд – София присъдата е изменена в частта за типа на затворническо общежитие и първоначалния режим на изтърпяване на наложените наказания. С касационните жалби, подадени от упълномощените защитници на подсъдимите, се иска при	С решение № 77/16.07.2018 г. ВКС реши: Оставя в сила решение № 441 от 24.10.2017 г. на Софийския апелативен съд по в.н.о.х.д. № 534/2017 г. Настоящото решение не подлежи на обжалване.

условията на алтернативност – отмяна на решението на Апелативен съд – София и присъдата на Окръжен съд – Враца и оправдаване на подсъдимите като невиновни; връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд поради допуснати съществени процесуални нарушения; преквалифициране на извършеното деяние в по-леко наказуемо такова по чл. 301, ал. 1 от НК и налагане на по-леки наказания, вкл. прилагане на чл. 66, ал. 1 от НК.	
14.05.2018 г. – н. д. № 380/2018 г., II н. о., докл. Биляна Чочева, чл. 255, ал. 3 от НК Делото е образувано по касационен протест на Апелативна прокуратура – Велико Търново и касационна жалба на подсъдимите Т. Х., К. Х. и Е. Х. срещу присъда от 06.11.2017 г. на Апелативен съд – Велико Търново, с която е отменена частично присъдата по н.о.х.д. № 37/2016 г. на Окръжен съд – Габрово, като подсъдимият Т. Х. е признат за невиновен по две от обвиненията срещу него и е намален размерът на наложения му изпитателен срок от 5 на 3 години. В останалата част първоинстанционната присъда е потвърдена. Касационният протест е насочен срещу присъдата в оправдателната ѝ част, като са релевирани касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. В жалбата са посочени касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК и е насочена изцяло към постановения съдебен акт. Не е депозирано конкретно искане. С първоинстанционната присъда подсъдимият Т. Х. е признат за виновен по три от четирите обвинения по чл. 255 от НК за това, че: от септември 2010 г. до декември 2013 г. включително, в Габрово, като управител на ДКЦ „Акта Медика“ ЕООД – Севлиево, при условията на продължавано престъпление, избегнал установяване и плащането на данъчни задължения в особено големи размери – общо 107 872,24 лева, като не подал декларация съгласно чл. 96, ал. 1 от ЗДДС по данъчни периоди и е осъществил счетоводство в нарушение на изискванията на счетоводното законодателство; от началото на юни 2010 г. до юли 2013 г., в Габрово, като собственик на ЕТ „Акта – Тодор Хинов“, при условията на продължавано престъпление, избегнал установяване и плащането на данъчни задължения в особено големи размери – общо сумата от 24 029,11 лева, като затаил истина в подадени декларации пред ТД НАП офис Габрово, като не отразил в тях облагаеми доставки на „Пфайзер Люксембург САРЛ – клон България“, „Пиерел Рисърч България“ ЕООД и „Джонсън & Джонсън България“ ЕООД за съответни данъчни периоди и на конкретна стойност, подробно посочени в обстоятелствената част на обвинителния акт; от 28.04.2011 до 24.04.2013 г. в Габрово, при условията на продължавано престъпление, избегнал установяване и плащане на данъчни	Обявено за решаване.

задължения в големи размери. С присъдата подсъдимият Т. Х. е оправдан по обвинението за това, че през периода от февруари 2012 г. до август 2012 г. е укрил данъчни задължения в общ размер от 55 045,96 лева. На основание чл. 23, ал. 1 от НК на подсъдимия е определено общо наказание в размер на 3 години „лишаване от свобода“, отложено с 5 години изпитателен срок, както и глоба в размер на 1 000 лв. в полза на държавата. С първоинстанционната присъда за виновна по чл. 201 и чл. 202 от НК е призната подсъдимата К. Х. за това, че: на 22.08.2011 г. в Севлиево, като длъжностно лице – член на Съвета на директорите на „Акта Медика“ АД – Севлиево, акционерно дружество 100% собственик на ДКЦ „Акта Медика“ ЕООД – Севлиево, присвоила чужди пари – общо 77 000 лева, собственост на дружеството, връчени в това й качество, като изтеглила от банковата сметка на ДКЦ суми в размер на 44 000 лева и в размер на 33 000 лева от банковата сметка на дружеството и с вносна бележка на същата дата ги внесла в личната си банкова сметка; от 28.03.2013 г. до 07.05.2013 г. в Севлиево, като длъжностно лице – член на Съвета на директорите на „Акта Медика“ АД – Севлиево, при условията на продължавано престъпление, присвоила чужди пари – общо сумата от 13 000 лева, собственост на „Акта Медика“ АД, връчени в това й качество и поверени й да ги управлява. Подсъдимата К. Х. е призната за виновна и за извършено престъпление по чл. 313, ал. 2 във вр. с ал. 1 във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК. Определено й е общо наказание в размер на 3 години „лишаване от свобода“, отложено с изпитателен срок от 5 години, както и „лишаване от право да упражнява професия или дейност, свързана с управление или отчитане на парични и материални ценности“ за срок от 3 години. Третата подсъдима Е. Х. е призната за виновна по чл. 201 и чл. 313 от НК за това, че: от 02.10.2013 г. до 30.10.2013 г. в Севлиево, като длъжностно лице – ръководител на звено за изследване и развитие клинични проучвания в ДКЦ „Акта Медика“, при условията на продължавано престъпление, присвоила чужди пари – общо сумата от 10 000 лв., собственост на ДКЦ, връчени й в това й качество и поверени й да ги управлява; от 25.04.2012 г. до 05.03.2013 г. в Габрово, при условията на продължавано престъпление, с цел да избегне заплащане на дължими данъци общо в размер на 2 185 лева, затаила истина в писмена декларация. На подсъдимата е определено общо наказание в размер на 1 година „лишаване от свобода“ с 3 години изпитателен срок.	
28.05.2018 г. – н. д. № 301/2018 г., П н. о., докл. Бисер Троянов, чл. 201, пр. 1 от НК Във ВКС е образувано к.н.д. № 301/2018 г. по касационна жалба на защитника на подсъдимия В. М. срещу нова присъда № 304 от 11.12.2017 г. по в.н.о.х.д № 5413/2016 г. на Софийския градски съд (СГС), с която частично е отменена присъда от 25.10.2016 г. по н.о.х.д. № 21417/2013 г. на Софийския районен съд	С решение № 135/12.07.2018 г. ВКС реши: Оставя в сила присъда № 304 от 11.12.2017 г. по в.н.о.х.д. № 5413/2016

(СРС). В жалбата са релевирани касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК. Иска се новата присъда от 11.12.2017 г. на СГС да бъде отменена и подсъдимият да бъде оправдан или алтернативно наложеното наказание да бъде намалено. С присъдата от 25.10.2016 г. на СРС подсъдимият В. М. е признат за виновен в това, че на 10.05.2012 г. в гр. София, бул. „Никола Мушанов“ № 114, в офис на фирма „Ада Колор“ ЕООД, като длъжностно лице – „продавач – консултант“, не внесъл в банка и задържал в своя фактическа власт чужди пари – сума в размер на 2 300 лв. – собственост на „Ада Колор“ ЕООД, връчени в това му качество и поверени му да ги пази – престъпление по чл. 201, пр. 1 от НК и е осъден на наказание „лишаване от свобода“ за срок от една година, изпълнението на което на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено за срок от три години. С присъдата подсъдимият е оправдан за времето от 29.09.2011 г. до 10.05.2012 г. в гр. София, бул. „Никола Мушанов“ № 114, в офис на фирма „Ада Колор“ ЕООД, в условията на продължавано престъпление като длъжностно лице – „продавач – консултант“ с десет деяния да е присвоил (не отчел в офиса на дружеството, не внесъл в банка и задържал в своя фактическа власт) чужди пари – сумата от 1 213,50 лв. – собственост на „Ада Колор“ ЕООД. На подсъдимия В. М. са присъдени и направените по делото разноски. Първоинстанционната присъда е проверена по реда на въззивното производство по протест на прокурор от Софийската районна прокуратура и по жалба на подсъдимия В. М.. С новата присъда № 304 от 11.12.2017 г. на СГС първоинстанционната присъда е отменена в частта, с която подсъдимият В. М. е признат за невиновен в това, че в гр. София, в офис на фирма „Ада Колор“ ЕООД, като длъжностно лице – „продавач – консултант“, с четири деяния – на 06.12.2011 г., на 08.12.2011 г., на 12.12.2011 г. и на 10.05.2012 г., които осъществяват състава на едно и също престъпление, да е присвоил чужди пари – сумата от 227,36 лв., собственост на „Ада Колор“ ЕООД, връчени му в това качество и поверени му да ги пази. Вместо това е признат подсъдимия В. М. за виновен в това, че за времето от 06.12.2011 г. до 10.05.2012 г. в условията на продължавано престъпление, като длъжностно лице – „продавач – консултант“ с пет деяния – от 06.12.2011 г., от 08.12.2011 г., от 12.12.2011 г. и от 10.05.2012 г., заедно с деянието, за което е признат за виновен от първоинстанционния съд, да е присвоил (не отчел в офиса на дружеството, не внесъл в банка и задържал в своя фактическа власт) чужди пари – общо сумата от 2 527,36 лв., собственост на „Ада Колор“ ЕООД., връчени в това му качество и поверени му да ги пази. На подсъдимия В. М. са присъдени и направените пред въззивната инстанция разноски. Първоинстанционната присъда е потвърдена в останалата ѝ част.	г., по описа на Софийски градски съд, Наказателно отделение, XV въззивен състав. Решението не подлежи на обжалване.
31.05.2018 г. – н. д. 422/2018 г., III н. о., докл. Даниела Атанасова, чл. 302, т. 2 и т. 4, б. „а“ във	С решение № 108/

връзка с чл. 301, ал. 1, пр. 1 и 2 от НК Делото във ВКС е образувано по касационни жалби на Г. Г. и Й. Г. срещу решение от 30.01.2018 г. по в.н.о.х.д. № 481/2017 г. на Апелативен съд – Варна. Дватама – бивши служители на Държавен фонд „Земеделие“ – Варна, са подсъдими за извършено от тях същинско корупционно престъпление (подкуп, извършен от лица, които заемат отговорно служебно положение, чрез изнудване посредством злоупотреба със служебно положение, в големи размери). Делото е за трети път пред касационния съд след две предходни отменителни решения на Върховния касационен съд и подлежи на разглеждане по реда на чл. 354, ал. 5, изр. 2-ро от НПК – ВКС решава делото, без да го връща за ново разглеждане, като има и правомощията на въззивната инстанция. С касационните жалби се иска намаляване на размера на увеличените от въззивния съд наказания като явно несправедливи. Подсъдимата Н. В. – М. не е подала касационна жалба. С въззивното решение е изменена присъдата от 04.11.2015 г. по н.о.х.д. № 1270/2015 г. на Окръжен съд – Варна, с която подсъдимите Г. Г. и Й. Г. и Н. В. – М. са признати за виновни. Присъдата е изменена в частта относно наложените наказания, като техният размер е увеличен. Наказанието на подсъдимия Г. Г. за подкуп е увеличено на 5 години и 6 месеца „лишаване от свобода“, което след приложението на чл. 58а от НК (намаляване на наказанието с една трета, когато производството е протекло по реда на съкратено съдебно следствие след признаване от подсъдимия на фактите по обвинителния акт) е определено на 3 години и 8 месеца. Потвърдено е наказанието „лишаване от права да заема длъжност в сферата на държавната и общинската администрация и да упражнява дейност, свързана с материална отговорност“ за срок от 3 години. Наказанието за измама е увеличено на 4 години „лишаване от свобода“, което след приложението на чл. 58а от НК е определено на 2 години и 8 месеца. На подсъдимия Г. Г. е определено общо най-тежко наказание в размер на 3 години и 8 месеца „лишаване от свобода“, като са присъединени наказанията „лишаване от права“ и „глоба“, увеличена на 10 000 лева. Наказанието на подсъдимата Й. Г. за подкуп е увеличено на 5 години „лишаване от свобода“, което след приложението на чл. 58а от НК е определено на 3 години и 4 месеца, както и „глоба“, увеличена на 10 000 лева, а наложеното наказание „лишаване от права да заема длъжност в сферата на държавната и общинската администрация и да упражнява дейност, свързана с материална отговорност“ за срок от 3 години е потвърдено. На подсъдимата Н. В. – М. наказанието за подкуп е увеличено на 4 години „лишаване от свобода“, което след приложението на чл. 58а от НК е определено на 2 години и 7 месеца. Потвърдени са наложените наказания „глоба“ в размер на 2 000 лева и „лишаване от права да заема длъжност в сферата на държавната	21.08.2018 г. ВКС реши: Изменява въззивно решение №20 от 30.01.2018 година, постановено по внохд №481/17 година по описа на Апелативен съд - Варна, като посочената правна квалификация по отношение на подсъдимия Г.Г. за престъплението по чл.201, ал.1, т.1, пр.1 от НК следва да се чете по чл.210, ал.1,т.1 вр. чл.209, ал.1 вр. чл.26, ал.1 от НК. Остава в сила въззивното решение в останалата му част.

и общинската администрация и да упражнява дейност, свързана с материална отговорност“ за срок от 3 години.	
05.06.2018 г. – н. д. 415/2018 г., III н. о., докл. Красимира Медарова, чл. 304а, предл. 3-то вр. чл. 304, ал. 1 вр. чл. 18 от НК Във ВКС е образувано к.н.д. № 415/2018 г. по касационна жалба на подсъдимия И. З. срещу въззивно решение № 19 от 28.02.2018 г. по в.н.о.х.д. № 542/2017 г. на Апелативен съд – Велико Търново. С присъда № 51 от 10.11.2017 г. по н.о.х.д. № 975/2017 г. на Окръжен съд – Плевен подсъдимият И. З. е бил признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 304а, предл. 3-то вр. чл. 304, ал. 1 вр. чл. 18 от НК (опит за даване на подкуп на две длъжностни лица – автоконтрольори в сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР) и осъден, поради което му е наложено наказание на основание чл. 58а, ал. 1 „лишаване от свобода“ в размер на осем месеца, изпълнението на което е било отложено по реда на чл. 66, ал. 1 от НК за три години. Със същата присъда му е наложено и наказание „глоба“ в размер на три хиляди лева. С решение № 19 от 28.02.2018 г. по в.н.о.х.д. № 542/2017 г. на Апелативен съд – Велико Търново присъдата е потвърдена. С касационната жалба, подадена от упълномощен защитник на подсъдимия, се иска намаляване на размера на потвърденото наказание от въззивния съд като явно несправедливо.	С решение № 112/09.08.2018 г. ВКС реши: Изменява въззивно решение № 19/28.02.2018 г. по в.н.о.х.д. № 542/2017 г., по описа на Апелативен съд – Велико Търново в наказателната му част, като намалява допълнителното наказание глоба, наложено на подсъдимия И. З. за извършено от него престъпление по чл. 304а, пр. 3 вр. чл. 304, ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 от НК от глоба в размер на три хиляди лв., на глоба в размер на хиляда лв. Остава в сила решението в останалата му част. Решението не подлежи на обжалване.
13.06.2018 г. – н. д. 445/2018 г., II н. о., докл. Петя Шишкова, чл. 316 вр. чл. 308, ал. 2 вр. ал. 1 НК Във ВКС е образувано к.н.д. № 445/2018 г. по искане на осъдения В. Д. за възобновяване на н.о.х.д.	С решение № 152/23.07.2018 г. ВКС реши: Изменя по реда на възобновяването

№ 735/2017 г. по описа на Окръжен съд – Плевен, постановената присъда по което е изменена с решение на Апелативен съд – Велико Търново по в.н.о.х.д. № 444/2017 г. С първоинстанционната присъда № 40/28.08.2017 г. по н.о.х.д. № 735/2017 г. Окръжен съд – Плевен е признал подсъдимия В. Д. за виновен в това, че на 06.05.2017 г., на паркинга пред Затвора – гр. Плевен, в парк „Кайлъка“, направил опит да даде подкуп: дар – банкнота с номинал петдесет евро, на длъжностно лице – младши автоконтрольор I-ва степен в група „Организация на движението, пътен контрол и превантивна дейност“ в сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР – Плевен, за да не извърши действие по служба – да не изпълни задълженията си по извършване на проверка с техническо средство за установяване наличието на алкохол, като деянието е останало недовършено по независещи от дееца причини, поради което на основание чл. 304а, пр. 3 вр. чл. 304, ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 го осъдил на шест години „лишаване от свобода“, редуцирано по реда на чл. 58а, ал. 1 от НК с 1/3 и е определил да изтърпи четири години „лишаване от свобода“ и наказание „глоба“ в размер на петстотин лева. С присъдата подсъдимият Д. е признат за виновен и за престъпления по: чл. 316 вр. чл. 308, ал. 2 вр. ал. 1 от НК (осъден на три години и шест месеца „лишаване от свобода“, редуцирано по реда на чл. 58а, ал. 1 от НК с 1/3 на две години и осем месеца „лишаване от свобода“); чл. 343в, ал. 2 НК (осъден на една година и девет месеца „лишаване от свобода“, редуцирано по реда на чл. 58а, ал. 1 НК с 1/3 на една година и два месеца „лишаване от свобода“, както и наказание „глоба“ в размер на петстотин лева) и по чл. 343б, ал. 2 от НК (осъден на три години „лишаване от свобода“, редуцирано по реда на чл. 58а, ал. 1 от НК с 1/3 на две години „лишаване от свобода“, както и наказание „глоба“ в размер на петстотин лева). На основание чл. 23, ал. 1 от НК на подсъдимия е наложено най-тежкото от наказанията в размер на четири години „лишаване от свобода“ при първоначален строг режим. На основание чл. 23, ал. 3 от НК към така определеното наказание е присъединено отчасти наказанието „глоба“ в размер на хиляда лева. С решението на Апелативен съд – Велико Търново по в.н.о.х.д. № 444/2017 г. е изменена първоинстанционната присъда в частта за присъединеното наказание „глоба“, като присъдата е потвърдена в останалата ѝ част. Искането за възобновяване е мотивирано с твърдения за съществени процесуални нарушения и нарушения на материалния закон при постановяване на първоинстанционната присъда.	приключилото наказателно производство по в.н.о.х.д. № 444/2017 г. по описа на Апелативен съд – Велико Търново в частта относно наложеното на В.Д. наказание за престъплението по чл. 316 вр. чл. 308, ал. 2 вр. ал. 1 от НК, като намалява срока на лишаването от свобода на две години и четири месеца. Оставя без уважение искането за възобновяване в останалата му част. Решението не подлежи на обжалване.
22.06.2018 г. – н. д. 465/2018 г., II н. о., докл. Татяна Кънчева, чл. 220, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия Л. И. срещу въззивно решение № 30 от 08.02.2018 г. по в.н.о.х.д. № 482/2017 г. на Апелативен съд – Варна.	С решение № 165/10.07.2018 г. ВКС реши: Оставя в сила решение № 30/08.02.2018 г. на

С присъда от 29.09.2017 г. по н.о.х.д. № 167/2017 г. на Окръжен съд – Варна Л. И. е бил признат за виновен в това, че в качеството си на длъжностно лице – управител на „ЕФФЕКТ“ ООД, гр. Варна, в условието на продължавано престъпление съзнателно сключил неизгодни сделки: на 01.10.2011 г. в гр. Варна – договор за наем със страни „ЕФФЕКТ“ ООД – наемател, и „ГЕОСИМ“ ООД – наемодател, с който на „ЕФФЕКТ“ ООД е предоставено за временно и възмездно ползване за срок от една година недвижим имот за производствена складова дейност за сумата от 7 лева на квадратен метър или общо сумата от 2 800 лева месечно с включен ДДС; на 07.11.2012 г. в гр. Варна – спогодба към договор от 01.10.2011 г., с която страните „ЕФФЕКТ“ ООД – наемател, и „ГЕОСИМ“ ООД – наемодател, са се съгласили, че „ЕФФЕКТ“ ООД дължи на „ГЕОСИМ“ ООД сумата от 33 600 лева за наем на недвижим имот и от това произлязла значителна вреда за търговското дружество „ЕФФЕКТ“ ООД в размер на 33 600 лева, поради което и на основание чл. 220, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (сключване на неизгодна сделка, от която е произлязла значителна вреда) и чл. 54 от НК е било наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от осем месеца, изпълнението на което е било отложено с изпитателен срок от три години. С решение № 30 от 08.02.2018 г. по в.н.о.х.д. № 482/2017 г. на Апелативен съд – Варна присъдата е изменена, като подсъдимият е оправдан относно второто деяние, а именно сключената спогодба на 07.11.2012 г. и респективно е отменено приложението на чл. 26, ал. 1 от НК. В касационната жалба се посочват всички касационни основания – нарушение на материалния закон, допуснати съществени процесуални нарушения и явна несправедливост на наложеното наказание, като се иска при условие на алтернативност – оправдаване на подсъдимия или връщане на делото за ново разглеждане, или намаляване на размера на наложеното наказание.	Варненския апелативен съд, постановено по в.н.о.х.д. № 482/17 г. Решението не подлежи на обжалване.
17.09.2018 г. – н. д. № 617/2018 г., П н. о., докл. Галина Тонева, чл. 220, ал. 1 от НК Във Върховния касационен съд по жалби на подсъдимия Д. Кр. и двама от защитниците му е образувано наказателно дело № 617/2018 г. Касационните жалби са подадени против решение № 84 от 26.03.2018 г. по в.н.о.х.д. № 60/2018 г. на Апелативен съд – Пловдив, с което е потвърдена присъда № 110 от 21.11.2016 г. по н.о.х.д. № 1910/2016 г. на Окръжен съд – Пловдив. С присъдата подсъдимият – бивш кмет на Община Куклен, Област Пловдив, е признат за виновен и осъден по повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл. 220, ал. 1 от НК (съзнателно сключване на неизгодна сделка от длъжностно лице, от която е произлязла значителна вреда за общината). В касационните жалби са развити доводи за допуснати от въззивния съд съществени процесуални нарушения и нарушение на закона, като направеното искане е за отмяна на обжалваното решение и	

оправдаването на подсъдимия.	
19.09.2018 г. – н. д. № 614/2018 г., П н. о., докл. Бисер Троянов, чл. 225б, ал. 1 от НК Във ВКС ще бъде разгледано дело срещу Д. Д. за извършено от него същинско корупционно престъпление. Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия срещу решение № 85 от 26.03.2018 г. по в.н.о.х.д. № 97/2018 г. на Апелативен съд – Пловдив. С присъда № 49 от 10.10.2017 г. по н.о.х.д. № 325/2017 г. на Окръжен съд – Стара Загора подсъдимият д-р Д. Д. (общопрактикуващ лекар) е бил признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 225б, ал. 1 от НК (получаване на имотна облага за извършена работа или оказана услуга), което се е изразило в издаването на медицинско направление за лекар – специалист (уролог) и връчването му на здравнонеосигурено лице, и е бил осъден, поради което са му наложени следните наказания: „лишаване от свобода“ в размер на 3 месеца, изпълнението на което е отложено по реда на чл. 66 от НК за срок от 3 години, и „глоба“ в размер на 100 лева. С решение № 85 от 26.03.2018 г. по в.н.о.х.д. № 97/2018 г. на Апелативен съд – Пловдив присъдата е потвърдена. С касационната жалба се иска отмяна на решението на въззивния съд и при условията на алтернативност – да бъде оправдан или да бъде приложен чл. 78а от НК, като бъде освободен от наказателна отговорност и му бъде наложено административно наказание.	
19.09.2018 г. – н. д. № 631/2018 г., I н. о., докл. Евелина Стоянова, чл. 304а, пр. 3 вр. чл. 304, ал. 1, пр. 3 вр. чл. 18, ал. 1 от НК Във ВКС е образувано дело по жалба на подсъдимия К. П. Ф., подадена чрез неговия упълномощен защитник, срещу въззивно решение № 16/03.05.2018 г. на Военно-апелативния съд. С присъда № 7/16.03.2017 г. по н.о.х.д. № 57/2016 г. на Софийския военен съд подсъдимият е признат за виновен по повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл. 304а, пр. 3 вр. чл. 304, ал. 1, пр. 3 вр. чл. 18, ал. 1 от НК (направил опит да даде подкуп на длъжностни лица – командир на отделение и двама младши полицейски инспектори, за да не извършат действия по служба), за което са му наложени наказания „лишаване от свобода“ за срок от 2 години и „глоба“ в размер на 1000 лева. Със същата присъда подсъдимият е признат за виновен по чл. 343б, ал. 1 от НК (управлявал	

моторно превозно средство – лек автомобил, с концентрация на алкохол в кръвта 1,2 на хиляда), за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 6 месеца и „лишаване от право да управлява моторно превозно средство“ за срок от една година. На основание чл. 23 от НК съдът е определил едно общо най-тежко наказание на подсъдимия в размер на 2 години „лишаване от свобода“, чието изтърпяване е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за изпитателен срок от три години. Към него съдът е присъединил и наказанията „лишаване от право да управлява моторно превозно средство“ за срок от една година и „глоба“ в размер на 1000 лева. С въззивното решение по в.н.о.х.д. № 21/2017 г. Военно-апелативният съд е отменил първоинстанционната присъда в частта относно осъждането на подсъдимия по чл. 343б, ал. 1 от НК и относно прилагането на чл. 343г от НК и е прекратил наказателното производство в тази му част, поради изтекла абсолютна давност. С атакуваното решение е отменена присъдата на Софийския военен съд и в частта относно приложението на чл. 23 от НК, а в останалата част е потвърдена. С касационната жалба се релевират касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от НПК – нарушения на процесуалните правила и на материалния закон. Прави се искане за отмяна на въззивния съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане.	
19.09.2018 г. – н. д. № 647/2018 г., I н. о., докл. Румен Петров, чл. чл. 311, ал. 1 вр. чл. 26 от НК Във ВКС е образувано касационно наказателно дело по касационна жалба от защитника на подсъдимия К. Г. Ж. (помощник-нотариус при нотариус с район на действие СРС) срещу въззивна присъда от 12.12.2017 г. по в.н.о.х.д. № 3054/2017 г. на Софийския градски съд, с която частично е отменена присъда от 27.05.2015 г. по н.о.х.д. № 582/2014 г. на Софийския районен съд. Делото постъпва за трети път във Върховния касационен съд, след като с Решение № 137/12.09.2016 г. по к.н.д. № 473/2016 г. ВКС отменя въззивна присъда № 317 от 02.12.2015 г. на СГС по в.н.о.х.д. № 4328/2015 г. и с Решение № 114/26.06.2017 г. по к.н.д. № 425/2017 г. ВКС отменя въззивна присъда № 9 от 13.01.2017 г. на СГС по в.н.о.х.д. № 4066/2016 г. и съответно на два пъти делото е връщано за ново разглеждане от друг състав на същия съд от стадия на съдебното заседание. С първоинстанционната присъда подсъдимият К. Г. Ж. е признат за невиновен и е оправдан по повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл. 311, ал. 1 вр. чл. 26 от НК (при условията на продължавано престъпление с извършване на 17 деяния, в качеството си на длъжностно лице, в кръга на службата си, е съставил официални документи, в които е удостоверил неверни обстоятелства с цел да бъдат използвани тези документи като доказателство за тези обстоятелства).	

С атакувания пред ВКС съдебен акт присъдата на СРС е отменена само в частта, с която подсъдимият е признат за невиновен и е оправдан по описаното в пункт 6 от присъдата престъпление, като вместо това К. Г. Ж. е признат за виновен в това, че на 30.11.2011 г., в качеството си на длъжностно лице – помощник-нотариус, в кръга на службата си съставил официален документ, като удостоверил неверни обстоятелства с цел да бъде използван този документ като доказателство за тези обстоятелства – престъпление по чл. 311, ал. 1 НК, поради което на осн. чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“ от НК му е наложено наказание „пробация“. В останалата ѝ част присъдата е потвърдена. В касационната жалба се сочат касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НПК – нарушение на материалния закон, съществени нарушения на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание. Отправя се искане за отмяна на въззивната присъда и оправдаване на подсъдимия.	
25.09.2018 г. – н. д. № 657/2018 г., III н. о., докл. Блага Иванова, чл. 201 от НК Касационното производство е иницирано по касационен протест от Окръжна прокуратура – Монтана срещу произнесена от Окръжен съд – Монтана присъда от 23.03.2018 г., постановена по в.н.о.х.д. № 13/2018 г., с която подсъдимият Г. Н. К. е признат за невиновен в това, че в качеството си на длъжностно лице – управител на „Т. т.“ ЕООД на 05.12.2011 г. присвоил чужди пари на обща стойност 10 000 лв., собственост на дружеството, връчени в това му качество и поверени му да ги пази и управлява, поради което и на основание чл. 304 НПК е оправдан по обвинението по чл. 201, ал. 1 от НК. С присъда по н.о.х.д. № 155/2014 г. от 11.04.2016 г. Районен съд – Лом е признал подсъдимия Г. Н. К. за виновен в това, че в качеството си на длъжностно лице – управител на „Т. т.“ ЕООД на 05.12.2011 г. е присвоил чужди пари на обща стойност 10 000 лв., собственост на дружеството, връчени в това му качество и поверени му да ги пази и управлява, поради което и на основание чл. 201, ал. 1 вр. с чл. 54 НК го е осъдил на две години лишаване от свобода, като е отложил изтърпяването на това наказание с изпитателен срок от четири години от влизане на присъдата в сила, признал го е за невиновен и го оправдал по обвинението за сумата до 17 708,37 лв. и по чл. 26, ал. 1 НК за продължавано престъпление от 03.02.2010 г. до 05.12.2011 г. Със същата присъда съдът, на основание чл. 37, ал. 1, т. 6 НК, е лишил подсъдимия Г. Н. К. от правото да заема ръководна работа и работа, свързана с управление и пазене на имущества на държавата, на общините, на кооперациите и обществените организации и на други юридически лица за срок от три години. Със същата присъда съдът е уважил предявения граждански иск и осъдил Г. Н. К. да заплати на „Т.	

т.“ ЕООД сумата 10 000 лв., ведно със законната лихва от 05.12.2011 г. до окончателното ѝ изплащане, както и разноските по делото, като е отхвърлил иска до размера от 17 708,37 лв. като неоснователен. Тази присъда е обжалвана от подсъдимия Г. К. и с решение по в.н.о.х.д. № 55/2016 г. на ОС – Монтана присъдата е потвърдена. По молба за възобновяване от подсъдимия с решение от 19.02.2018 г. Апелативен съд – София е възобновил в.н.о.х.д. № 55/2016 г. на ОС – Монтана и е отменил решението по делото от 01.08.2017 г. В настоящия касационен протест се изтъкват доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон, като се прави искане да се отмени изцяло присъдата на Окръжен съд – Монтана по в.н.о.х.д. 13/2018 г. и да се върне делото за ново разглеждане на въззивната инстанция, с оглед на горепосочените нарушения, допуснати с оправдателната присъда.	
26.09.2018 г. – н. д. № 294/2018 г., П н. о., докл. Петя Шишкова, чл. 301, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК и чл. 234, ал. 1 от НК Във Върховния касационен съд е образувано наказателно дело № 294/2018 г. срещу подсъдимия Д. П. – длъжностно лице, полицей-разузнавач V степен в Криминална полиция – гр. Пловдив, по касационна жалба на подсъдимия и защитника му срещу произнесено от Апелативен съд – Пловдив въззивно решение от 29.01.2018 г. по в.н.о.х.д. № 539/2017 г. С него е потвърдена първоинстанционната присъда по н.о.х.д. № 506/2016 г. на Окръжен съд – Пловдив, по която подсъдимият е бил признат за виновен за извършени престъпления по чл. 301, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно лице, което поиска и приеме дар, който не му се следва, за да извърши или да не извърши действие по служба) и по чл. 234, ал. 1 от НК (продажба или държане на акцизни стоки без бандерол). С присъдата по първото престъпление му е наложено наказание „пробация“ за срок от три години и по второто престъпление – наказание от 6 месеца „лишаване от свобода“. На основание чл. 23 от НК му е наложил едно общо наказание от 6 месеца „лишаване от свобода“, чието изпълнение е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за срок от 3 години. В касационната жалба и допълнението към нея се изтъкват доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон, като се прави искане да се отмени решението на Апелативен съд – Пловдив, с което е потвърдена първоинстанционната присъда, като подсъдимият да бъде оправдан или алтернативно делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.	
28.09.2018 г. – н. д. № 658/2018 г., П н. о., докл. Татяна Кънчева, чл. 282, ал. 1 от НК	

Във ВКС ще бъде разгледано дело срещу И. Е. К. като длъжностно лице (старши експерт в Сектор „Развитие на информационни системи“, Отдел „Информационни и комуникационни технологии“ в Дирекция „Информационни системи“ при Централно митническо управление на Агенция „Митници“) и В. Х. В. като помагач за извършено от тях престъпление с вероятен корупционен мотив.

Делото е образувано по касационен протест, подаден от прокурор при Апелативната специализирана прокуратура, по отношение и на двамата подсъдими, и касационна жалба на подсъдимия И. Е. К., подадена от упълномощен от него защитник, срещу присъда № 1 от 14.02.2018 г. по в.н.о.х.д. № 122/2017 г. на Апелативния специализиран наказателен съд.

С присъда от 01.02.2017 г. по н.о.х.д. № 1495/2016 г. на Специализирания наказателен съд подсъдимият И. Е. К. е бил признат за виновен, при условията на продължавано престъпление с три отделни престъпни деяния, в извършването на престъпление по чл. 282, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК (нарушаване от страна на длъжностно лице на служебни задължения с цел да набави за себе си имотна облага), поради което са му били наложени следните наказания: „лишаване от свобода“ в размер на 3 години и „лишаване от право да заема длъжност в държавен орган или държавно учреждение“ за срок от 5 години, а подсъдимият В. Х. В. е бил признат за виновен по чл. 282, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 4 от НК като помагач в извършването на същото престъпление и съдът му наложил наказание „лишаване от свобода“ в размер на 2 години и 6 месеца. Със същата присъда третият подсъдим като подбудител по делото Н. П. С. бил признат за невиновен и оправдан.

С присъдата всички трима подсъдими били признати за невиновни и оправдани по повдигнато обвинение за извършено от тях престъпление по чл. 321, ал. 6 от НК (сговаряне с едно или повече лица за извършване на престъпления по чл. 282 от НК).

С нова присъда № 1 от 14.02.2018 г. по в.н.о.х.д. № 122/2017 г. на АСНС първоинстанционната присъда е била отменена в частта за осъждането на подсъдимия В. Х. В. и той е бил признат за невиновен и оправдан. Със същата нова присъда въззивният съд изменил присъдата на СНС в частта за подсъдимия И. Е. К., като го оправдал за съучастието с В. Х. В., а по отношение на наложеното му наказание „лишаване от свобода“ от 3 години, на основание чл. 66, ал. 1 от НК, отложил изпълнението на същото с изпитателен срок от 5 години.

С касационната жалба, подадена от защитника на подсъдимия И. Е. К., се заявяват всички касационни основания и се иска при условията на алтернативност – оправдаване на подсъдимия, намаляване на наказанието или отмяна на присъдата на въззивния съд и връщане на делото за ново разглеждане поради допуснати съществени процесуални нарушения, нарушение на материалния закон и явна несправедливост на наложеното наказание.

Касационният протест е по отношение на двамата подсъдими И. Е. К. и В. Х. В. и заявява касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 3 от НПК – нарушение на материалния закон и явна несправедливост на наложеното наказание, като с него се иска отмяна на присъдата на АСНС и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд за осъждане и признаване за виновен на оправдания подсъдим В. Х. В. по повдигнатото му обвинение и отмяна на условното осъждане и налагане на ефективно изтърпяване на наложеното наказание на другия подсъдим И. Е. К.	
22.10.2018 г. – н. д. № 760/2018 г., I н. о., докл. Ружена Керанова, чл. 304а вр. ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 от НК Във Върховния касационен съд е образувано наказателно дело по касационна жалба на подсъдимия И. И. Г. срещу произнесено от Апелативен съд – Пловдив въззивно решение № 164/12.06.2018 г. по в.н.о.х.д. № 210/2018 г., с което е потвърдена първоинстанционната присъда от 23.03.2018 г., по н.о.х.д. №140/2018 г. на Окръжен съд –Пазарджик. С нея подсъдимият е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 304а вр. ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 от НК (който предложи, обещае или даде дар на длъжностно лице, за да извърши или не извърши действие по служба – опит). С присъдата му е наложено наказание от 6 месеца „лишаване от свобода“, чието изпълнение на основание чл. 6б, ал. 1 от НК е отложено за срок от 3 години, както и наказание „глоба“ в размер на 200 лева. В касационната жалба се изтъкват доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила и явна несправедливост на наказанието, като се прави искане да се отмени решението на Апелативен съд – Пловдив, като подсъдимият бъде оправдан или да се намали така наложеното наказание на три месеца.	
26.10.2018 г. – н. д. № 771/2018 г., II н. о., докл. Елена Авдева, чл. 304а, пр. 3 във вр. чл. 304, ал. 1 вр. чл. 36 и чл. 54 НК Делото във ВКС е образувано по касационна жалба срещу решение № 105/22.06.2018 г. по в.н.о.х.д. № 131/2018 г. на Апелативен съд – Велико Търново, с което подсъдимият С. М. М., е признат за виновен, че като водач на лек автомобил, след като е спрял за проверка от служители на Районно управление – Велико Търново, дал дар на обща стойност 250 лв. на полицейските органи по време на изпълнение на служебните им задължения, за да не извършват действие по служба, а именно – да не му бъде съставен Акт за установяване на административно нарушение. С присъда № 28 от 12.03.2018 г. по н.о.х.д. № 62/2018 г. Окръжен съд – Велико Търново е признал	

С. М. М. за виновен и на основание чл. 304а, пр. 3 във вр. чл. 304, ал. 1 вр. чл. 36 и чл. 54 НК му е наложил наказание „лишаване от свобода“ за срок от 9 месеца и глоба в размер на 1000 лв. На основание чл. 58а, ал. 1 НК му е намалил наказанието с една трета и е наложил наказание от 6 месеца. С атакуваното пред ВКС решение от 22.06.2018 г. по в.н.о.х.д. № 131/2018 г. Апелативен съд – Велико Търново е изменил присъдата в частта на наложеното наказание, като го е увеличил на две години и осем месеца. В настоящата жалба се излагат доводи за явна несправедливост на наказанието и се иска намаляване на присъдата до наложения от първоинстанционния съд размер на наказанието.	